

uheldigt for Passagererne paa et Skib, hvis den, der er Kaptajn, ikke har den Opfattelse, hvis man da sejler mod Afgrunden. Det kan ogsaa være, at det er Passagererne om Bord eller Matroserne, der er sængstelige med Urette, som Johannes V. Jensen siger om Columbus: „De troede, naar Stormene suse, at høre Afgrunden bruse“ — men den var der i Virkeligheden ikke. Det kan jo ogsaa tænkes, og Udviklingen vil vise, hvem der faar Ret i sin Opfattelse. Helt uden Holdepunkter for min Udtalelse er jeg dog ikke, og jeg forstaar ikke, at den højtærede Minister saa roligt kan sige, at Skibet glider frem uden Fare. Jeg vil dog gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at naar der nu gennem flere Maaneder har været 85 000 arbejdsløse her i Landet, og mange af dem slet ingen Hjælp har. — efterhaanden er det ikke saa meget, man kan faa, naar man er arbejdsløs, og det skal jo heller ikke være meget —, og der er mange andre, som staar for at blive det, ja, saa har alle disse Mennesker sikkert et levende Indtryk af, at de allerede er ude i Afgrunden, deres Hjem er ude i Afgrunden. For de Tusinder af Ejenomsbesiddere, som i de kommende Aar vil gaa fra Hus og Hjem, vil komme til at tvangsrealisere, til at pantsætte deres Bohave, miste, hvad de ejer og har, og staa paa bar Bund, er det ligeledes en Sejlads imod Afgrunden — mange af dem er allerede paa Afgrundens Rand. For de mange Købmænd Landet over, som standser eller gaar fallit, er det ogsaa Sejlads mod Afgrunden, og for mange Industrier gælder det samme. For mange Kapitalejere endelig, der ellers vilde have Fordel af Krisen, men som gennem Familieforbindelser, som Kautionister, som Garanter, mister alt, hvad de ejer og har, i en saadan Krise, er det ogsaa en Sejlads mod Afgrunden. Det synes jeg ikke, man kan se helt bort fra, og det er saare mange, det vil komme til at dreje sig om.

Jeg ved meget vel, at det er ikke en Sejlads mod Afgrunden for Land og Folk, for Nationen som saadan, for selv om et Slægtled økonomisk gaar mere eller mindre til Grunde, bliver dog Bygningerne og Maskinerne og Jorden, en ny Slægt kommer frem og begynder paa bar Bund i mange Tilfælde; enhver Krise kommer man igennem, hvis man vil, og kan begynde forfra. Det er ikke det, der er Spørgsmaalet, det er heller ikke det, der er Spørgsmaalet for Sveriges Vedkommende. Og dog gælder Sammenligningen med Sverige ikke fuldt ud, thi Sverige har ikke været nær saa langt nede som vi, og — hvad der er det mest afgørende i denne Forbindelse — Sverige

har ikke været nede i nær saa lang Tid som vi. Og dog er det saaledes, at den Mand, som — hvis jeg ikke husker fejl — gennemførte Guldordningen i Sverige, ved et interparlamentarisk Møde i Kristiania udtalte til nordiske Interparlamentarikere, at hvis han endnu en Gang stod overfor at skulle tage en saadan Beslutning, vilde han ikke tage den en Gang til, fordi han saa, at han ved den Politik, han førte, sejlede paa Kanten af Afgrunden for saa mange Skæbner indenfor sit Land, at han ikke vilde gentage Sejladsen. Derfor tror jeg, at den højtærede Statsminister fra sit høje Stade dog skal lytte til, hvad der siges ude i Befolkningen, og ikke stole paa, at Sejladsen er saa tryk, som han mener, for jeg tror, den højtærede Minister tager fejl deri.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds vilde mene, at der nu foranlediget ved Behandlingen af dette Lovforslag og de Forhold, der knytter sig dertil, skulde komme en politisk Krise. Jeg har ikke det Indtryk; jeg har den Opfattelse, at naar dette Lovforslag er blevet behandlet i et Udvalg her i Tinget paa vor sædvanlige Maade, vil der komme et større eller mindre Resultat ud deraf, og dette, maaske nok mindre, Resultat vil knytte sig til den Række af Foranstaltninger, der Led for Led er gennemført til at mildne Krisen. Der vil ikke komme nogen politisk Krise ud deraf, det vil ikke blive et Forslag, der skaber politisk Konflikt. Men, som jeg sagde i Gaar, mit Parti har den Opfattelse, at man kan standse Krisen, at der er gode og før betraadte og reelle Veje til at standse den, og jeg tror, at Overvejelser herom snart vil komme frem. Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds mente, at det at give Kronen et andet Guldindhold vilde være kompromitterende overfor Udlandet. Jeg har den Opfattelse, at Udlandet altid i Pengespørgsmaal har mest Respekt for den Nation, som bærer sig fornuftigt og praktisk ad og klarer sit økonomiske Liv, mere Respekt end for den, som af doktrinære Grunde vil paalægge sig Byrder, der vil svække langt mere end gavne. Men dette Spørgsmaal skal jo ikke afgøres ved denne Lejlighed, og selv om man har den Opfattelse, som jeg har givet Udtryk her, vil der ganske sikkert fra vor Side ikke blive indtaget en Holdning, som ikke indenfor den sidste Valutalovs Rammer vil kunne muliggøre en Forhandling om at skabe et fast Grundlag — det er det afgørende —, som der kan bygges paa og bygges paa saa længe, at der kan skabes Tillid dertil, saa at Erhvervslivet kan komme i Gang. Thi Erhvervslivet vil ikke komme i